

Ouderen en jongeren

De Vrije Universiteit moet het hebben van ouderen en jongeren tezamen. Het is niet genoeg, dat het oudere geslacht zich achter haar schaat en met gebeden en gaven haar steunt. Wanneer de jongeren zich er niet bijvoegen en eveneens zich voor haar inspanning getroosten, is het onmogelijk dat de Universiteit op den duur in stand gehouden wordt. Dan loopt het onherroepelijk op haar ondergang uit.

Wanneer ik dit uitspreek, ben ik mij bewust niets nieuws en niets onbekends te beweren. Het is de meest vanzelfsprekende zaak ter wereld.

Toch is het, meen ik, nuttig bij deze waarheid, hoe doodgewoon en hoe vanzelfsprekend ook, af en toe stil te staan. Mijn gedachten werden er althans dezer dagen weer opzettelijk op gericht. En ik neem de vrijheid ook onze lezers met dit artikel in dezelfde gedachte er aan te betrekken.

Het oudere geslacht vormt een aanzienlijk getal. Ik zou het preciese aantal van de vrienden en voorstanders van onze Universiteit niet kunnen noemen. Het is in ieder geval veel groter dan dat hun namen in één nummer van ons blad opgesomd zouden kunnen worden. Mannen en vrouwen bevinden er zich onder; ook uit alle standen en lagen der bevolking.

Het is duidelijk, dat dezelfde van tien, van twintig jaar en meer terug, er niet blijven. Telkens zien wij er uit hun midden wegvallen. Iedere maand zou er van zulken, die uit de rijen verdwijnen, een lijstje kunnen opge maakt worden. Elders in dit nummer komen enkele namen van dien aard voor. Ik denk thans speciaal ook aan twee mannen, die heel veel voor onze Universiteit zijn geweest en zich nauw aan haar verbonden wisten. Het zijn Mr H. Bijleveld en Dr J.J.C. van Dijk, die beiden tal van jaren als directeuren haar mede bestuurd hebben. Hun verdiensten behoeft ik hier niet uiteen te zetten. Beide mannen hebben onder ons een goeden naam gehad en hun gedachtenis zal bij ons steeds in ere blijven. Maar zij zijn thans voor goed van ons heengegaan. En met hen zijn er telkens weer anderen, die de gelederen van het oudere geslacht doen slinken.

Hun gelederen behoeven keer op keer aanvulling. En hoe zal dit kunnen gebeuren, wanneer er niet een grote

schare van jongeren is, die gereed staat uit hun midden mannen en vrouwen af te stoten om de ledige plaatsen onder de ouderen te vervullen?

Wij kunnen de jongeren niet missen. Wij zien uit naar steeds nieuwe groepen van jongeren, die zich bij ons komen aansluiten en die met ons de zaak der Vrije Universiteit voor hun rekening willen nemen. Wij hebben hen nodig, in het vertrouwen dat ook zij bereid zullen zijn dezelfde taak, die vroegeren en ook wij aanvaard hebben, op zich te nemen en daarvoor verantwoordelijkheid te dragen.

Is het ons ernst met deze begeerte het jongere geslacht naast ons te ontmoeten bij het werken en strijden voor de goede zaak, die ons lief is geworden? Het wil zeggen, dat wij gereed staan die jongeren te ontvangen zoals zij zijn, met al hun eigenaardigheden. Zij spreken hun bijzondere taal. Zij gaan op hun eigen manier te werk. Zij benaderen de kwesties vaak langs een anderen weg dan die ons vertrouwd is geworden. Zij geven meermalen de voorkeur aan andere middelen om het begeerde doel te bereiken dan wij gewoon zijn aan te bevelen.

Er rijzen hier ongetwijfeld vragen en soms moeilijkheden. Waarom zouden wij het loochenen? Over

Steeds werd gebouwd

Steeds werd gebouwd in de loop van de eeuwen die gingen;
Laat ons ook heden het lied van het bouwen nog zingen!
Klaar is het plan voor het werk, dat wij willen verrichten.
Kloek de idee van 't gebouw, dat wij straks zullen stichten.
Goed is de grond, waar ons gasthuis omhoog zal verrijzen.
Sterk is de stuwende wil, die zal leiden en wijzen.
Luid klink het woord, dat op heden te spreken wij wagen,
Duid'lijk de stem, die om hulp en om steun U komt vragen.
Gul zij de hand, die zal helpen en geven naar krachten.
Rijk zij de zegen van boven, waarop wij steeds wachten.

Groots is het werk, dat wij gaarne willen beginnen;
Slechts door véél steun kan ons pogen gestalte gewinnen.
Dragen wij allen één steen bij, dan zal ieder schouwen
Wat - in gedachten - wij reeds uit graniet konden houwen.
Huizen gegroeid uit de talloze offers van velen,
Zingen het lied van het bouwen uit talloze kelen.
Huizen ontstaan door zó krachtige hulp van ons allen,
Dát zijn de burchten, die ook nog na eeuwen niet vallen.
Werken met hemelse steun en van nijvere handen,
Zijn als de rotsen zo sterk, waaraan stormvloed stranden.

M. J. Hartsen